

Linda Arts maakt schilderijen en lichtinstallaties die volstrekt abstract van karakter zijn en die vooral een mentale ruimtebeleving en stemming realiseren. Je kunt het als abstract minimalisme benoemen en daar refereert haar werk zowel uiterlijk als inhoudelijk ook sterk aan, maar desondanks is het op zichzelf staand, eigenzinnig werk. Dat komt vooral door haar handmatige, ambachtelijke manier van werken, de manier waarop ze haar kleuren samenstelt, hoewel ze veel in zwart en wit werkt. Ze ontbeert iedere intellectuele pretentie. Haar artistieke uitdrukkingsvaardigheid volstaat. Het is beeldende kunst die uit zichzelf ontstaat en vanuit de materie vooral een materieleze ervaring teweegbrengt. Haar schilderijen zijn vanzelfsprekende afgebakende kaders, maar als je erin kijkt, wordt je opgenomen in een onbestemde ruimte, waar licht en lucht volkomen onversneden zijn en waar je als beschouwer zelf het enige tastbare element bent. Ze lost artificiële en werkelijke ruimtes, het vacuüm en de omhulling daarvan, in elkaar op. Je kunt je op een niveau begeven, dat zich achter je ogen bevindt. Je kunt met diepte kijken. 'Schouwen' heette dat vroeger met een deftig woord. Linda Arts had, totdat ze besloot aan de kunstacademie te gaan studeren, geen enkele achtergrond in de kunst. Haar werk is bijna letterlijk uit het niets ontstaan en ze heeft van daaruit haar eigen positie verworven, een ruimte geopend waarvan ze niet wist dat die bestond. Je kunt je in die ruimte vergissen als was het een optisch effect, maar Arts weet exact dat de indruk die haar werk maakt door ieder effectbejag onmiddellijk teniet wordt gedaan. Haar zwart-wit composities in zowel grote als kleinere panelen zijn niet ontleend aan waarnemingen in de werkelijkheid, hoewel ze associaties daaraan wel kunnen oproepen. Dat is in het oog van de beschouwer, om het anglicistisch uit te drukken. Arts zelf maakt in eindeloze reeksen verlopen van wit naar zwart ons ruimtebesef bedenkelijk. In meer recent werkt voegt ze daar een contrast aan toe met lakverf, waardoor ze haar geschilderde opvatting over ruimte van een extra dimensie voorziet. Je kunt die niet benoemen, maar wel ervaren. Als je naar haar werk kijkt, weet je meteen dat je er ook anders naar kunt kijken. Het is geen kwestie van kiezen, maar van de absolute noodzaak om het ongekende te betreden.

www.galleries.nl

© Copyright 2006: *Alex de Vries*.